

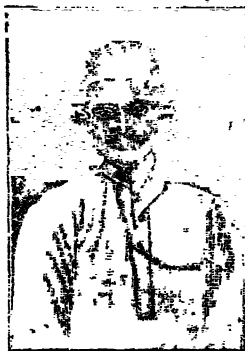
મહાત્માજીની જેલ જાત્રા

—ને— પેદુ જો

V ખાદીના ઉપદેશ.

11-10-19

1922

સંગ્રહ કરી છપાવનાર,
રાયચંદ હીરાચંદ શાંહ,
સ્ટેશન રોડ, મુરત.

કીંમત રૂ. ૦-૧-૦

20242

વાપરો! વાપરો વાપરો!

યુગલ એન્ડ કુંભા

બનતું સૌભાગ્ય કુંભકુંભ કું વાપરો.

મગધનું હિંમત સુરત સ્ટેશન સામે.

૧૯૧૨
ગાદામીદ
ગ્રામીણ

ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંસ્થા

સુરત બસનપુરી ભાગળ પર આવેલા શ્રી 'અબિકા વિજય
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં હરગોવિન્દાસ હરકીશનદાસે છાપ્યું.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૫૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મરુતીબાઈ જેલયા

વિષય ૬ : ૧

મહાત્માજીની જેલ બપો

ને આદીનો ઉપદેશ.

દોહરો.

ગંગાજળ નિરમળ સસુ, સુધ્ધ પવિત્રજ સાર
તેવું કુળ જે માહરું તો પડ પાસા પોખાર.

દાર-તાડીનો ફટકો.

રાગ-ખુને જીગરડો ખીને હું બસ ગમમે તોરે ચાર.
દાર તાડીની હીવાનીમા, ડુખી હોંડુસ્થાન
છારો હવે તો હદ વગી, ઓ હિંદુ મુસલમાન
શું મ્વાદ હશે એ મીઠા, કંઈ લાજ વિનાના હીડા
શાધે દારના પીકારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧
કંઈ લથડીયાઓ ખાતા, કોઈ નમ્ર વગી દેખાતા
છતા નથી શરમાતારે. ઓ હિંદુ મુસલમાન ૨
કંઈ ન્યાતવરે જે આવે, તાડીનાં ઘડીયાં લાવે
પછી પંગતમાં પીરસાવેરે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૩
કોણી દુબળા ને ઘાંચી, ખતરી ગોલા ને માછી
ખીતા તે ઢીચીરે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૪

ઉઘ રવીના કીર્ણે, સખત મમુરી કરતા
 પીઠામાં પઇસા ભરતારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૫
 ગુલામી ક્યારે છુટે દારૂ પીવાનો મુકે
 ત્યારે ગુલામી તુટેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૬
 જે પાપ જેમાં ગણુતા તેમાં મદદ શું કરતાં
 દેશના દ્રોહી થાતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૭
 દારૂ તણા દીવાના રહેશે કુદ્દન વિનાના
 વગી રિથર નાહિ ઠરવાનરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૮
 પીતા થયા નરનારી ખોટ્યું ખાતું આગકારી
 કમાણી ગાલી ભારીરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૯
 કોઇ ભાંડ નૂખથી ખોલે ગાડાની ચાકક ટાલે
 ઈજ્જતના પડદા ખોલેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૦
 માં જહેન વહુ ને દીકરી આંખે કદી નવ જોતા
 મનમાં આવે તે બડતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૧
 દીન રજનિની અથડાતાં કંઈ તિગીરમાં કુચાતા
 ગરમાં ગેશા ખાતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૨
 બ ગ બ બ કીને બકના નિશામાં લવારી કરતા
 રખડેલ સમ સ્વડતા ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૩
 કે પીવા પીઠામાં બગે કે ખાનગી મંગાવે
 એ દેશને હુખાવેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૪
 એ જ્ઞાત લાગિની માતા વ્યસન એ નહારા
 મહુકે નિશાથી રહે ન્યારારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૫

મહાત્મા ગાંધીજીનો લેખ.

(લાગી લગન મને તારી.....એ રાગ)
 તે મને માયા લગાડી રે આશ્રમના જોગી....તે મને
 સાબરમતીને તીરે આશ્રમ બાંધ્યો બાવા
 ખાદી સરવેને પહેરાવીરે... ..આશ્રમના જોગી
 ઘોળી ટોપીની જમાન બહુ શેલે બાવા
 સ્વરાજ બંસી બજાવીરે....આશ્રમના જોગી
 હિંદ આખામાં હાક નમાડી બાવા
 પ્રજાને ઉગતી જગાડીરે....આશ્રમના જોગી
 પ્રજાના સુખ માટે લેખ ધર્યો છે બાવા
 લંગોટી અંગે તે સોહાવી...આશ્રમના જોગી
 ખ્રીટીશ સન્યને રહેજે હઠાવે બાવા
 રેંટીયો ચક્ર ચઢાવિરે....આશ્રમના જોગી
 ગરીબને ધન્યવાન બનાવા બાવા
 સાધન રેંટીઓ સીખાવોરે....આશ્રમના જોગી
 મંત્ર ખાદીનો બંસીમાં વાગે બાવા
 રેયતને વેણી બનાવીરે....આશ્રમના જોગી.
 હિંદ આખો તુજ નામ જપે છે બાવા
 શારે ભભુતી ભમરાવીરે.....આશ્રમના જોગી

ખાદી નગર સુદ્ધ 'ખાદીનું' ખાધું ખાવા
 કેંગ્રેસ ત્યાંતો ભરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 સંવત ઓગણી ઇઠોતેર સારી ખાવા
 માગશર વઢી દ્વાદશીરે.....આશ્રમના જોગી
 દેશો દેશની રેયત આવી ખાવા
 આનંદ અંજ ના સમાઈરે.....આશ્રમના જોગી
 દીન આઠ અંગે ઉમંગ ન માયે ખાવા
 પૃથ્વી આનંદે છવાઈરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ ભાઈએને વીનંતી કરૂં છું વાલા
 ખાદી પહેરજો સુખ માનીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ માતા પરાધીન પડી છે ભાઈઓ
 મુક્ત કરો રેંટીઓ ફીરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ મુસલમાન એકજ આવો ભાઈઓ
 સ્વરાજ હોવામાં જશો ફાતીરે.....આશ્રમના જોગી
 બેઉ કરજોડી અરજ કરૂં છું ગાંધી
 પ્રભુ આશ પુરે તમારીરે.....આશ્રમના જોગી.

વિદેશી કાપડની હોળી.

બાળી નાંખોરે કાઈ બાળી નાંખોરે,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાંખો.

જેને હાડ માંસની ખેર ચડે,

તેને હિંદુ મુસલમાન કેમ ચડે.

હવે દેસનું ગોરવ કંઈ રાખો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાખો.

હજારો ગાયો કપાયે છે, તેનું ગોસ વિદેસી ખાયે છે
અબીમાન હવે કઈ દેશ ધરો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાંખો.

કરોડો રૂપીઆ જાળે છે, વિદેસી મેળે મારે છે
બની દેસી પરાધીનતાં તોરો,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાખો

દેશ તમારો દુઃખી છે, આય મહિલાઓ ભુખી છે.
હવે સ્વતંત્રતાને કંઈ સીખો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાખો

વિદેશી કાપડ બાળેજે, પાપ તેનું ધોવાએ છે

તેથી સ્વરાજ્ય નજીક આવે છે,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાખો.

સ્વરાજ લેવું સહેલ છે-રાગ

પરદેશી દાપડ છોડો ને સુંદર ખાદી પહેરો-મારી બહેનો,
ગાંધી છોડવવા સહેલ છે.
બલકાને ફેશન છોડો, જાડી ખાદી પશુ પહેરો-મારી બહેનો,
આળસપર નિંદા ત્યાગો, રેંટીયા શું પ્રીતિ બાંધો-મારી
ખાદીની ધુન લગાવો, ખાદીનું વાન જગાવો-મારી બહેનો,
ખાદી તાકા લઈ ફરજો, સૌન તમ જેવા કરજો-મારી
ઘરમાં સૌને સમજાવો, ખાદીનો મંત્ર પડાવો-મારી બહેનો,
વીવા કે મરણા ટાણે, ખાદી વાપરજો કાણે-મારી બહેનો,
શાળા સરકારી નમાલી, છોડાવો એની ગુલામી-મારી
વણુનારો તાણો વાણો, અંત્યજને બાંધુ જાણો-મારી બહેનો,
સભામાં થાજો સૌ પહેલા પા રૂપીયો આપી બહેલા મારી
મર્યાદા ખોટી છોડો, પામર બંધનને તોડો-મારી બહેનો.

(રાજ્યો.)

હાય હાયરે પુલણુ પુત્યા નકાગા
પ્રશામતમાં ખાસડાં ખાતનારે હાય હાયરે.
આંદ દેખીન દિલ્લુ ચમકે

માન મલતાં મુખડુ મલકે
 હિંદ ખાતર દિલના ખટકેરે હાય હાયરે.
 વૃથા જીવન એળે લુટાયું
 તોય મરતાં ન ધન સાથ આળ્યું
 હાય હિંદી તે જ્ઞાન કયાં ગુમાળ્યું હાય હાયરે.
 એમ કરતાંરે બંધાશે ઠાઠડી
 પાછળ કુટશે હાય છાટડી
 કહેશે વૃથા ગુમાવી જાતડીરે હાય હાયરે.
 હિંદિ થઈને હિંદિને હણું.
 ખાય ખૂબીથી તોયે ખોતરતો
 પુલ્યો ફોગટ ફના થઈ મરતોરે હાય હાયરે.
 હાથે કરેલાં હૈયે અથડાશે
 ત્યારે ગાંધીની શીખ સમજશે
 મોહન કહે પાછળથી પસ્તાશેરે હાય હાયરે.

મહાત્મા ગાંધીજીને ચરણે.

દુર્ખજતા દેને તજી કંકણ કાચર કામ
 શૂરાતન લેને સજી અમર થયે તુજ ન.મ
 અમરતો તે થયા કે
 જેણે પરને માટેજ જન્મ લીધો

હર હર સ્વદેશ.

રે સિદ્ધ તણા સંતાન ગરજતા ગયા છોડીશું હીંદ
ડોલાવતા ડગમગ કુંગર તં બુવે હુંડાતું હીંદ

કયાં દુર્ગાદાસ શૂરવીરએ

કયાં ગયા શીવાજી શૂરરે

જેણે અરીનાં અરે કાળજા લેદયાં છે છીન્દ બીન્દ
કયાં રમણુ યુદ્ધના યોદ્ધા

કયાં રામ રાજ્ય અયોદ્ધા

તે રામ રાજ્ય રસમય સૂત્રોતું ખરે હૃદયમાં ખીંબ

કયાં હાય ગુલામી આવી

કયાં દેશ દશા દૂર ભાવી

તે જોઈ હૃદયમાં જરી કયાના આવે શું દરદિન

પાપાણુ હૃદય પીગળતાં

જોઈ કલ્લ પંબળે કરતા

જન્મીયનવાળાં બન શીકરી હણે બુદ્ધ આધીન

કયાં ખીલાંફતની ખાતર

થયા બંધન મોલા ખીસદર

રે સદી ગુલામી જીવે જાતમાં બાણે નમાલાદીન
 રે કૃષ્ણ ગાંધીજી ગરવા
 જે જીવમ અનીતિ હણવા
 લે દીએ સુદર્શન ચક્ર રેંટીએ અને પાપીએ દીણુ
 હઈ તણ અપાટા વાતો
 સહુ ખાતે રેંટીએ કાંતો
 અને સાચા સ્વદેશી મુતર તાંતણે સ્વરાજ્ય છે આધીન
 શું તોપ ગોળા ત્યાં કરશે
 જ્યાં હરી સુદર્શન ફરશે
 છે સાચ હરીની સાચ કામમાં બનો ભક્તિમાં લીન
 મહા તાજ વગરના રાજ
 મહાત્માજી જીવજો આઝા
 જે આજે ગુલામી દોર તોડવા જેલે વસે રણધીર
 જેલ બંધનને પરીહરવા
 કહે ગાંધી ખાદી વાપરવા
 પછી થશે અભય તું સરસ સમયને સાધીને શૂરવીર
 હગમગ સત્તા હગમગશે
 જ્યાં આત્મબળ સંચરશે
 રણશે અરીને વરશે વિજયની માળ ગરજશે હીંદ

આવો આવો અસહકારી બેનડી, માત ભારતીને

આંગણે સાહેલડી

ઉગે ભારતી પ્રભાત પ્રીય બેનડી, ઉપા સોહે

સ્વરાજ્યની સાહેલડી

દુઃખ દેખી નીજ માતનાં દ્રવ્ય હૃદય પાપાણુ

બુદ્ધ અનિતિ ટાળવા બન્યા ગાંધી સરદાર

હીંદુ ઈસ્લામ શાંત સઃથીઆરે

શોકત મહમદ બુદ્ધ ગાંધીઆરે

રણ આંગણે ઉભાં અમે બેનડી તજી તરવાર તીરને સાહેલડી

સજ્યાં શસ્ત્ર અમે શાંતીનાં બેનડી આત્મ બળને યોગે ઓ

સાહેલડી

ચક્ર બુદ્ધર્ષન જ્યાં ફરે જ્યાં કૃષ્ણ ગાંધી સરદાર

સત્તા બળ યાં ધ્રુવ ફરે રહ તોપ ગાંધી તલવાર

મુતરને તોતણે સ્વરાજ્ય બેન આવશે

સહુ ખાલી પહેરે દીન દયા ફર માગશે

જતાં જેલે જે દેશભક્ત બેનડી અર્પો વિજય સૂત્ર માળ

ઓ સાહેલડી.

તેનાં પંથે પળોતે સહુ બેનડી કાંનો રેંટીઓ હા રેંટીઓ
સ્વરાજ્ય કેમ મળશે ઓ સાહેલડી.

(લાગી લગત મને એ રાહ.)

માગ્યે સ્વરાજ્ય નહિ મળશે હો જનુની જાયા માગ્યે
સ્વરાજ્ય નહિ મળશે—ટેક.

નહિ જાગે ના જરૂર બુદ્ધિ કરશે હો જનુની જાયા
માગ્યે સ્વરાજ્ય નહિ.

મોટી મીંટીઓ બરીયુ દીધું, કાર્ય કર્યા વીણુ કદી
રૂળ દીધું

કર્મ કરે તે સહુ મળશે હો જનુની જાયા

શેર.

રે ઝુંપડીમાં જાનેરે કુરબાન ભૂખે થાય છે.

રે લૂંટડી સમનાર નર લીખ મારતા ભયકાય છે
મહેનત કરે બેતાબી પણ એના પાયાય છે

રે રે દશાએ દેશની બેધ હૃદય સગગી જાય છે
બે બે લુટારો લૂંટ કરતા, હો જનુની.

કૃષ્ણ ગાંધીની શીખ ઉર ધરજે.

ચક્ર રેંટીઆ સુદર્શન ફરશે
 તો આશ અંતરની ફળશે.....હો જનુની બાયા
 થંભળના ઈન્સાફમાં રે હાય કતલો શું કરી
 પેટે ચલાવી ચોટ ચામુક મારતા બુદ્ધી અરી
 એ બંધુ ખાતર પ્રાણ પાથરજે
 ચરખો ચલાવી ખાદી ઉર ધરજે.

તો જહમૂલ બુદ્ધ સહુ ટળશે.....હો.....
 બહુ બહુ કહ્યું બહુ સાંભળ્યું બસ હૃદય આ સળગી ગયું
 અન્યાયને બુદ્ધો રાણી આંખો જીગર રહતું થયું
 એ જીગર આંસુને લોવા
 જો અહો હીંદની શેવા

તો ઝુકાવો સ્વરાજ્ય ઝંટ મળશે, હો.....
 મોહનમાળ આલો કંઠ પારી
 રણમાં પડો હર વંદેશ પુકારી
 ચહોતો ડુંગર ડગમગશે હો જનુનીઆ.....
 કેમ કહો શું કરશો.

સુરતના સેલાણી.

કંઈ દાઝે ભારતની આણીરે સુરતના સેલાણી
 તને જાજશેખ મનમાનીરે સુરતના સેલાણી,—ટેક.
 સુરત નામ સોહાગી પણ કંઈ બદ સુરતનાં કામ

સુરત સહુણી પ્યારી ફડી, પણ નાકે નગુણ નકામ—
સેલાણી

વિદ્યા વિદીત ઘણા જન ગુણીવલ્લ, પણ લાષા બૂત સમાન
માદીકરી સુણતાં સહુ જોલે, જે સુણી શકે નહિ કાન—
સેલાણી

વિનય વિનાની લાષા જોલે, મદીરા તાડી મસ્તાન,
ભેગ ભોગવવા ખાનપાનમાં રોગનશ્વા નિધાન—
સેલાણી

વિચ્છે હીણુ વસે વધું પુરૂષો કામીની ક મે તમામ
સ્વાર્થ વિષયની ચાલે સઘના નિર્લજ નફ્ટ નકામ—
સેલાણી

ખોટ ખર્ચમાં કરે ખરાખી ઠાઠ મઢી વીણુ દામ
ભપકે ભારે બજારે રહાલે અંદર પોલ તમામ—
સેલાણી

સકગુણીને ગુણહીણુ બનતા બને કામીની નીષ્કામ
કલંક લાગે વગર વાંકનું, કેમ સહી શકે ધનશામ—
સેલાણી

અલખેલી બની ચાલી નીકળી મોટા મંદીરનુ નામ
દર્શન મન પ્રિયજનનાં કરવા ધરે ભક્તિ બદનામ—
સેલાણી

ફેશનમાં પુર ફસી હશીને ચાલે ચોક બજાર
છળે છટકલો છેલ ફેલથી ફના કરે ધરબાર—
સેલાણી

વૃથા વાણીમાં હિંમત રાખે બળમાં ગૈરી સમાન
કચ્છ વાળી દૂરે કંઈક કામીની યોદ્ધા સમ અભિમાન —
સેલાણી

ટંગે તાપ સહુ તાડી પીતાં દરરોજ તાડી મેમાન
સારા દિવસની સહુ કમાણી પીકે જમા તુકશાન —
સેલાણી

કારીગરી કરે બહુ કારીગર જરા રેશમની નતુ
રોજ કમાયે પીકે જાએ આખર તાણુમતાણુ —
સેલાણી

હજાર રૂપીએ ઘોડાગાડી દશ હજાર જે હામ
મોટર વસાવે મુખ મલકાવી એક પચીસની હામ —
સેલાણી

વિષય ભયંકર વિષધર મહાલે ગુણીકા કરતી ગાન
હામ હાંમે ડાહ્યો દીવાનો ગાન મહી ગુલતાન —
સેલાણી

ગાયન.

ધીરો ધીરો આલેરે ! મીઠા મીઠો ગાજેરે !

રૂઠો મારો રેંટીઓ હેઠળ !

ધીરો

એ રેંટીઆમાં દેશોદયના નીકળે તાર

એ તારે તારે ભાણું ભારતનો ઉધાર રે !

ધીરો

(સાળી)

ત્રાક રૂડી પાંખા રૂડા ઉજ્જવલ તેનાં નાગ.
 ઉજ્જવલ પૃષ્ઠી ઓપતી ઉજ્જવલ મારા હાથ.
 હુઃખો સહુ હરતોરે ! અભયપણે ફરતોરે !
 રૂડો મારો રંડીઓ હોજી ! ધીરો

ઝુકાવી શીરને સાટે લડયા એ એ તાજને માટે
 છતાં ના દાદ કંઈ દેતે-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે--
 લડયા વાંદેશીએ । સાથે ધ્રીટનના વાવટા કાળે
 છતાં લાયક નથી સાખે-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે —
 થઈને રાંક કરગરતાં અમે માગ્યું અમારું તો.
 છતાં દમ્પશું કહી દમતા કહો ત્યાં દોશ કોનો છે —
 ખિલાફત ધર્મ ખાતર જે મુસલમાનને હૃદય ભીતર,
 લગાવ્યું હાથરે ખંજર-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 લખીત એ લેખ રાણીના ન ખંધન હોય ધર્મમાં,
 છતાં છે છંક અવગણના-કહો ત્યાં દોષ કોનો છે—
 અમે ચેતી અમારું શું હવે શોધી અમે લઈશું,
 છતાં તમને ગમે તે ના-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અમે હસ્તે વણી ખાદી પહેરી સ્વેતને સાદી
 તુટે વેપાર વિદેશી કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 કરે શિક્ષણ નમાલા લાગે અમે તેને તણ દમ્પએ,

છતાં તમને ક્યે ના તે કહો ત્યાં દોશ કેનો છે—
 વિદેશી માફને છોડો વિદેશી બંધને તોડો,
 પહેલેથી જણાયું તો—કહો ત્યાં દોશ કેનો છે—
 છતાં રે શૌકતઅલી સહ બીજા નેતા ક્યાં બંધન,
 કરવા સ્વરાજ્યનું ખંડન—કહો ત્યાં દોશ કેનો છે—
 દખાવી દાખલા દેવા અમોને ભીડ ગણી લેવા,
 ચલાવો આ અદાલત પણ—કહો ત્યાં દોશ કેનો છે—
 હવે અપમાનથી મરવું ગુલામીથી જવું જે'લે,
 અમે ખ્યાડું ગણ્યું છે તો—કહો ત્યાં દોશ કેનો છે—
 અરે પંજાબના ન્યાયે કતલ કંઈ બનની કીપ્રી
 છતાં હીંદ રહે સાંખી—કહો ત્યાં દોશ કેનો છે—
 અમે ખાદી પહેરી તો તમે તે ફાડી તોડો છો
 દખાવો દેશનો હુન્નર—કહો ત્યાં દોશ કેનો છે—
 તમારા સ્વાર્થની ખાતર કરો આ હીંદને ધાયલ
 ભલે હીંદી ભૂખે મરતા—કહો ત્યાં દોશ કેનો છે—

વાંચો! વાંચો!

જુના અને જાણીતા

— સુરતના પ્રખ્યાત સુખડીઆ —

રાણુછોડદાસ વનમાલીદાસ.

ખરડીવાળા.

ટોા ખરાનપુરી બાગોળ-સુરત.

પ્રાંચ-લુલેશ્વર રોડ મુંબાઇ નંબર ૨.

હમારે ત્યાં અત્રે દુધ બાલીને ખરડી, પેંડા,
ઝાપરાપાક, દુધીનો હલવો, તથા બાસુદી વીગેરે
ધણાજ ફરમાસુ મલશે, તેમજ વરદી આપવાયી
શીખંડ બનાવી આપવામાં આવશે.

બહાર ગામના ઓર્ડર ઉપર પુરતું ધ્યાન
આપવામાં આવશે.

ભાઈઓ! જરા સજુર કરો.

તમાએ ઘણી જાતની ખીલની દવા વાપર
હશે પણ નાશીયાસ થયા છે તો એક
વાર હમારો ખીલનો મલમ વાપરવા
ખાસ બલામણુ છે.

તેમજ લાહોરવાલા પ્રખ્યાત પંડીત ડાક્ટર
શર્માની ખનાવેલી તમામ દરદો ઉપર અકસી

આમૃતધારા

તેમજ જામનગરવાલા વૈદ્યશાસ્ત્રી માણીશંકર
ગોવીંદજીની શક્તીને માટે પહેલવાન
જેવા ખનવું હોય તો વાપરો
આંતકનીચહ ગોળીઓ.

સી. એન. પ્રધર્સ.

દરેક જાતની દવા સેટ સાથુ કોલ્લનચાટર
તેમજ પ્રોવીજન ચાહ કોર્પો વેચનાર.

કલુપીઠ બજાર-સુરત.

